



REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA THEMELORE PRISHTINË

Numri i lëndës: 2023:056073
Datë: 29.02.2024
Numri i dokumentit: 05390512

PPP.nr.487/2018

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË, Departamenti i Përgjithshëm, me gjyqtaren Greta Ibraj, në çështjen juridike përmbartimore të kreditorit Kompania Rajonale për Mbeturina “P.,” sh.a, me seli në Prishtinë, rr. “B. K.,” p.nr, kundër debitorit A. (H) B., me adresë në Prishtinë, rr. “B. K.,” nr.16/13, lidhur me çështjen përmbartimore për borxh, në vlerë prej 329.40 €, duke vendosur lidhur me prapësimin e debitorit, të ushtruar kundër Urdhrit Përmbartimor, P.nr.772/2018, të datës 29.03.2018, të lejuar nga Përmbartuesi Privat V. B., me seli në Prishtinë, jashtë seancës gjyqësore, më 29.02.2024, mori këtë:

A K T V E N D I M

I. APROVOHET PJESËRISHT i bazuar prapësimi i debitorit A. (H) B., nga Prishtina, i ushtruar kundër Urdhrit Përmbartimor P.nr.772/2018, të datës 29.03.2018, të lejuar nga Përmbartuesi Privat V. B., me seli në Prishtinë.

II. SHFUQIZOHET pjesërisht Urdhri Përmbartimor P.nr.772/2018, i datës 29.03.2018, i lejuar nga Përmbartuesi Privat V. B., me seli në Prishtinë, sa i përket borxhit të kërkuar në emër të shërbimeve komunale – bartjen e mbeturinave, për periudhën nga data 01.01.2003 deri më datë 31.12.2015, në shumën prej 250.70 €, dhe lidhur me këtë shumë të përmbartimit procedura PËRFUNDOHET.

III. REFUZOHET si i pabazuar prapësimi i debitorit A. (H) B., nga Prishtina, për pjesën tjetër të propozimit lidhur me borxhin e kërkuar në emër të shërbimeve komunale – bartjen e mbeturinave, për periudhën nga data 01.01.2016 e deri më datë 31.12.2017, në shumën prej 78.70 €, dhe lidhur me këtë pjesë MBETET NË FUQI Urdhri Përmbartimor P.nr.772/2018, i datës 29.03.2018, i lejuar nga Përmbartuesi Privat V. B., me seli në Prishtinë.

IV. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

A r s y e t i m

Përmbareuesi Privat V. B., duke vepruar sipas propozimit të kreditorit ka lëshuar Urdhër Përmbareues, P.nr. 772/2018, të datës 29.03.2018, me të cilin ka lejuar përmbareimin në bazë të dokumentit të besueshëm, Ekstraktit të verifikuar nga librat afariste, me numër identifikues nr.4366, të nxjerrë me datë 21.03.2018, lidhur me borxhin në shumë prej 329.40 €, në emër të shërbimeve të pa paguara për bartjen e mbeturinave, për periudhën kohore nga data 01.01.2003 e deri më datë 31.12.2017, me kamatë 8 % nga dita e lejimit të përmbareimit e deri në pagesën definitive, si dhe të gjitha shpenzimet e procedurës përmbareimore, nën kërcënimin e përmbareimit të dhunshëm.

Kundër urdhrit për lejimin e përmbareimit, prapësim ka paraqitur debitori A. (H) B.,. Në prapësim ka theksuar se lidhur me borxhin që i ngarkohet atij, i njëjti është parashkruar në kuptim të nenit 378 të LMD-së që ka qenë në fuqi deri me datë 31.12.2012 dhe nenit 360 të LMD-së, tani në fuqi: *“ku përcaktohet se brenda afati prej 1 viti parashkruhen të gjitha kërkesat e kompensimit për mbeturina, pastrim, ujë, e shërbime tjera komunale”*, andaj meqenëse borxhi i kërkuar është i periudhës kohore nga data 01.01.2003 deri me datë 31.12.2017, kurse propozimi për përmbareim është ushtruar me datë 28.03.2018, pretendon se ky detyrim është parashkruar në tërësi. Në vazhdim, rreth dokumentit përmbareues - kartela e konsumatorit, ka theksuar se e njëjta nuk mund të shërbejë si dokument përmbareues pasi që në rastin konkret dokument përmbareues janë faturat e lëshuara nga kreditori. Në fund në prapësimin e tij, debitori ka përmendur faktin se nuk është më pronar i paluajtshmërisë për të cilën është faturuar ky detyrim, një fakt i tillë mund të vërtetohet me evidencat kadastrale të Komunës së Prishtinës. Mbi këto baza ka kërkuar që prapësimi të aprovohet si i bazuar dhe të anulohet urdhri përmbareues P.nr.772/18, i datës 29.03.2018 si i pabazuar dhe i palejueshëm.

Përgjigje në prapësimin e debitorit, ka paraqitur kreditori i përmbareimit, përmes të cilës ka kërkuar që urdhri për përmbareim të mbetet në fuqi sipas propozimit të paraqitur ndërsa kundërshtimet e debitorit të refuzohen si të pabazuara. Me tutje ka theksuar se debitorit për çdo muaj i janë dorëzuar faturat të cilat nuk i ka paguar, duke injoruar kështu shërbimet e Kompanisë Rajonale të Mbeturinave “Pastrimi” sh.a. Po ashtu, ka theksuar se ushtruesi i prapësimit ka rënë në kundërshtim me pohimet e paraqitura në prapësim se nuk është pronar i banesës nga viti 2011, pasi që në njëjtin anë deklaroi se nuk është pronar i banesës, në anën tjetër thirret në lëshimin me qira të pronës. Ka shtuar se nga Kartela e kontabilitetit dëshmohet se debitori ka qenë shfrytëzues i shërbimeve edhe para vitit 2011, e cila është e bazuar në dispozitën e nenit 29 paragrafi 1 pika 1.2 të LPP-së. Në këtë kuptim i ka propozuar Gjykatës që të mbetet në fuqi Urdhëri P.nr.772/2018, i datës 29.03.2018, i nxjerrë nga Përmbareuesi Privat V. B.,ndërsa kundërshtimi i debitorit të refuzohet si i pabazuar.

Gjykata pas vlerësimit të pretendimeve të debitorit të paraqitura në prapësim, pretendimeve të kreditorit të paraqitura në përgjigje në prapësim si dhe shqyrtimit të shkresave të lëndës, erdhi në përfundim se kemi të bëjmë me parashkrim të pjesërishtë të kërkesës së kreditorit, rrjedhimisht prapësimi i debitorit është pjesërishtë i bazuar, për arsyet si në vijim:

Pas analizimit dhe vlerësimit të shkresave të lëndës, gjykata gjeti se Ekstrakti i verifikuar nga librat afariste, me numër identifikues Nr.4366, i nxjerrë më datë 21.03.2018, në rastin konkret paraqet dokument të besueshëm, siç parashihet në nenin 29 paragrafi 1 nën paragrafi 1.2 të LPP-së, se: *“Përmbartimi me qëllim të realizimit të kërkesës në të holla caktohet edhe në bazë të dokumentit të besueshëm. Dokument i besueshëm sipas këtij ligji është: [...] ekstraktet e verifikuara nga librat afariste për pagesat e shërbimeve komunale të furnizimit me ujë, energji elektrike dhe bartjen e mbeturinave [...]”*. Ky ekstrakt po ashtu përbën bazën juridike për caktimin e përmbartimit sipas nenit 21 të LPP-së, duke i plotësuar kushtet nga paragrafi 3 i nenit 29 të po këtij ligji ku përcaktohet se: *“dokumenti i besueshëm është i përshtatshëm për përmbartim po qe se në të është treguar kreditori dhe debitori, si dhe objekti, lloji, shuma dhe koha e përmbushjes së detyrimit monetar”*. Me shikimin në shkresat e lëndës, shihet se dokumenti i besueshëm, përmban të dhënat e lartcekura, i njëjti është paraqitur në kopje identike me origjinalin, konform nenit 37 dhe 40 paragrafi 1 pika 3 të LPP-së, andaj si i tillë i është i përshtatshëm për përmbartim konform dispozitave të Ligjit të Procedurës Përmbartimore.

Me dispozitat e nenit 378 par. 1 të LMD – së (i nxjerrë nga ish –RSFJ i vitit 1978), shprehimisht përcaktohet se: *“Parashkruhen për një vjet: [...] kërkesa e kompensimit për livrimin e energjisë elektrike e të ngrohjes, gazit, ujit dhe shërbimet e pastrimit të oxhaqeve dhe për mirëmbajtjen e pastërtisë, kur livrimi, respektivisht shërbimi është kryer për nevojat shtëpiake.”* Ndërsa me nenin 361 të këtij ligji, është përcaktuar se: *“Parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër”*.

Në bazë të nenit 360 paragrafi 1, pika 1.1 të LMD- së, përcaktohet se: *“[...] kërkesat për furnizimin e energjisë elektrike, energjisë termike, gazit, ujit dhe shërbimet e pastrimit të oxhaqeve dhe për mirëmbajtjen e shërbimit të pastërtisë, nëse furnizimi ose shërbimi është kryer për nevojat shtëpiake”*, janë kërkesa të cilat parashkruhen pas një viti. Ndërsa, paragrafi 2 i po këtij neni përcakton se *“afati i parashkrimit fillon të rrjedhë nga fundi i vitit, në të cilin arrihen kërkesat për pagesë”*, që do të thotë se nuk numërohet viti në të cilin është dashur të përmbushet kërkesa e arritur, por për kërkesat e tilla që janë krijuar gjatë vitit 2003, afati i parashkrimit do të fillojë nga 1 janari i vitit 2004 deri në ditën e fundit të vitit 2004, e kështu për çdo vit pasues.

Pas vlerësimit të shkresave të lëndës, respektivisht nga ekstrakti i verifikuar nga librat afarist me numër identifikues nr.4366, i nxjerrë më datë 21.03.2018, Gjykata gjeti se saldoja fillestare më datë 31.12.2011 ka qenë në shumën prej 131.90 €. Ndërkaq, që nga data 31.01.2014 e deri më datë 20.12.2017, duke përfshirë edhe saldon fillestare, borxhi i grumbulluar në emër të shërbimeve të mbledhjes së mbeturinave, kishte arritur vlerën totale prej 329.40 €. Në këtë kuptim, duke qenë se lidhur me borxhin e grumbulluar deri më datë 29.12.2015 (shih kartelen e konsumatorit), ka kaluar afati një vjeçar brenda të cilit kreditori ka mundur të kërkojë përmbushjen e borxhit, Gjykata vlerëson se borxhi i grumbulluar në emër të shërbimit për mbledhjen e mbeturinave për këtë periudhë, në shumën e përgjithshme prej 250.70 €, është parashkruar. Nga këto rrethana mund të konstatohet se një pjesë e borxhit nga shuma totale prej 250.70 €, dhe atë për periudhën 01.01.2003 deri më 31.12.2012, është parashkruar në pajtim

me dispozitat e nenit 378 par. 1 dhe nenit 361 të LMD – së (i nxjerrë nga ish –RSFJ i vitit 1978). Ndërsa, pjesa tjetër e borxhit e faturuar nga viti 01.01.2013 deri më 31.12.2015 është parashkruar në kuptim të dispozitave të lartcekura të Ligjit Nr. 04/ L-077 mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve, i cili është në fuqi aktualisht.

Duke u bazuar në dispozitat e lartcekura, veçanërisht në dispozitën e nenit 368 dhe nenit 369 të Ligjit Nr. 04/ L-077 mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve, ku përcaktohet se: *“Parashkrimi ndërpritet kur debitori e pranon borxhin”* [...] *“Pranimi i borxhit mund të bëhet jo vetëm me deklaratën e kreditorit, veçse edhe në mënyrë të tërthortë, sikurse janë pagesa e këstit, pagesa e kamatës, dhënia e sigurimit”* dhe *“Parashkrimi ndërprehet me paraqitjen e padisë dhe me çdo veprim tjetër të kreditorit të ndërmarur kundër debitorit para gjykatës ose autoriteti tjetër kompetent me qëllim vërtetimi, sigurimi ose realizimi të kërkesës”*, Gjykata gjeti se borxhi i grumbulluar në emër të shërbimeve komunale – mbledhja e mbeturinave, për periudhën 01.01.2016 deri më 31.12.2017 nuk është parashkruar.

Deri tek një vlerësim i tillë, Gjykata erdhi pas vlerësimit të kartelës së konsumatorit dhe vërtetimit të faktit se debitori, gjatë vitit 2017 ka realizuar disa pagesa dhe atë: më datë 24.02.2017, pagesa në vlerë prej 10.00 €; më datë 27.04.2017, pagesa në vlerë prej 4.70 €; më datë 21.06.2017, pagesa në vlerë prej 9.40 €; dhe më datë 25.07.2017, pagesa në vlerë prej 10.00 €. Duke iu referuar asaj që u tha më lart, meqenëse afati 1 (një) vjeçar i parashkrimit lidhur me borxhin e krijuar gjatë vitit 2016 (01.01.2016 – 31.12.2016), ka filluar të rrjedhë nga 1 janari i vitit 2017, kjo Gjykatë ka vlerësuar se me pagesat e realizuara gjatë vitit 2017, është ndërprerë afati i parashkrimit për borxhin e krijuar për këtë periudhë. Dispozitat ligjore të LMD-së përcaktojnë se me rastin e ndërprerjes, parashkrimi fillon të rrjedhë përsëri, ndërsa parashkrimi i ndërprerë me anë të pranimi (pohimit) nga ana e debitorit fillon të rrjedhë përsëri nga pranimi (pohimi). Duke qenë se në rastin konkret pagesa e fundit është realizuar më datë 25.07.2017, Gjykata konstaton se nga kjo datë ka filluar të rrjedhë rishtaz afati i ndërprerë i parashkrimit. Ky afat ka vazhduar të rrjedhë deri më datë 28.03.2018, kur me paraqitjen e propozimit për përmbarim nga kreditori, është bërë ndërprerja e afatit të parashkrimit përkitazi me pjesën e borxhit të pa paguar për periudhën 01.01.2016 – 31.12.2016 dhe 01.01.2017 - 31.12.2017. Rrjedhimisht, borxhin e grumbulluar për periudhën nga data 01.01.2016 e deri më datë 31.12.2017, në vlerën e përgjithshme prej 78.70 €, debitori ka për obligim që të ia paguajë kreditorit.

Gjykata, shqyrtoi edhe pretendimet tjera të palëve ndërgjyqëse dhe vlerësoi se të njëjtat nuk janë objekt i shqyrtimit në procedurën përmbarimore andaj edhe i konsideroi si jo relevante për vendosje meritorë në këtë çështje juridike përmbarimore. Gjykata vë në dukje faktin se procedura përmbarimore udhëhiqet nga parimi i rigorozitetit formal, që nënkupton se objekt vlerësimi është vetëm përshtatshmëria e dokumentit mbi bazën e të cilit është lejuar përmbarimi, në kuptim të vlerësimit të përmbushjes së tipareve të cilat kërkohen me ligj për tu trajtuar si i tillë. Andaj, pretendimet e debitorit lidhur me pronësinë e paluajtshmërisë janë jo relevante për këtë procedurë, përderisa borxhi i grumbulluar përgjatë periudhës së kërkuar me propozim, evidentohet në kartelën e konsumatorit të regjistruar në emrin e debitorit.

Në kuptim të kësaj, Gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi, duke e lënë në fuqi urdhërin për lejimin e përmbarimit, lidhur me borxhin real të debitorit, të krijuar për periudhën 01.01.2016 e deri më datë 31.12.2017 dhe atë në vlerë 78.70 €. Ndërkaq, lidhur me pjesën tjetër të detyrimit të kërkuar nga kreditori, që e tejkalon shumë për të cilën urdhëri përmbarimor është lënë në fuqi, u vendos si në pikën II të dispozitivit, duke u shfuqizuar urdhëri për lejimin e përmbarimit dhe duke u përfunduar procedura lidhur me atë pjesë.

Vendimin lidhur me shpenzimet procedurale, Gjykata e mori konform dispozitës së nenit 463 paragrafi 1 dhe 2 të LPK-së, e lidhur me nenin 449 dhe 452 paragrafi 2 të LPK-së. Me dispozitën e nenit 463 paragrafi 1 të LPK-së është përcaktuar se: *“Për pagimin e shpenzimeve procedurale, gjykata vendos vetëm me kërkesën e specifikuar të palës, pa bërë asnjë shqyrtim verbalisht lidhur me kërkesën”,* ndërsa me paragrafin 2 të kësaj dispozite, përcaktohet se: *“Pala ka për detyrë që në kërkesën e saj në mënyrë të specifikuar, t’i tregojë shpenzimet për të cilat kërkon shpërblim, duke parashtruar prova për shpenzimet e bëra, po që se nuk ekzistojnë provat e tilla në dosjen e lëndës”.* Tutje, neni 449 i LPK-së, përcakton përbërjen e shpenzimeve procedurale, ndërkaq neni 452 paragrafi 2 i LPK-së, përcakton se: *“Po që se paditësi vetëm pjesërisht ka sukses në procesin gjyqësor, atëherë gjykata mundet, duke marrë parasysh suksesin e arritur, të caktojë që secila palë t’i bartë shpenzimet e veta [...]”* Në kuptim të këtyre dispozitave, gjykata vendosi si në pikën IV të dispozitivit të këtij aktvendimi, duke e ngarkuar secilën palë me shpenzimet e veta procedurale.

Gjykata, në kuptim të nenit 73 të LPP-së dhe nenit 12 par. 2 të Ligjit Nr. 05/L-118 për Ndryshimin dhe Plotësimin e Ligjit Nr. 04/L-139 për Procedurën Përmbarimore, vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË
Departamenti i Përgjithshëm – Divizioni Civil
PPP.nr.487/2018, më datë 29.02.2024

G j y q t a r j a
Greta Ibraj

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktvendimi është e lejuar Ankesa në afat prej 7 (shtatë) ditësh nga marrja e të njëjtit, përmes kësaj Gjykate për Gjykatën e Apelit në Prishtinë. Ankesa duhet të paraqitet në kopje të mjaftueshme për Gjykatën dhe palët.